

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 26 sierpnia 2025 r.

DPR.026.54.2020

DECYZJA Nr DPR-1/2025

Na podstawie art. 479^{30c} § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 ze zm., dalej: „k.p.c.”) w związku z zawartą w dniu 24 lipca 2025 r. ugodą, zatwierdzoną prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie, XVII Wydział - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 6 sierpnia 2025 r. wydanym w sprawie o sygn. akt: XVII AmA 41/20

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

zmienia w części decyzję nr DOZIK-2/2020 z dnia 14 stycznia 2020 r. wydaną wobec Volkswagen Group Polska sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu na podstawie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 184, z późn. zm., dalej „uokik”), w ten sposób, że:

1. zmianie ulegają pkt I lit. a-c, pkt V oraz pkt VI ww. decyzji, które otrzymują następujące brzmienie:

- pkt I. *Na podstawie art. 27 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 184, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznaje za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów działania Volkswagen Group Polska sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu polegające na wprowadzaniu konsumentów w błąd co do cech pojazdów wyposażonych w silniki o zapłonie samoczynnym typu EA 189 z „oprogramowaniem optymalizującym” emisję tlenków azotu (NO_x) poprzez:
 - a) rozpowszechnianie w materiałach reklamowych (tj.: spotach reklamowych, reklamach prasowych, katalogach i folderach) oraz w serwisach internetowych marek Volkswagen, SEAT, Skoda i Audi (www.volkswagen.pl, www.seat-auto.pl, www.skoda-auto.pl, www.audi.pl) informacji wskazujących na ekologiczny charakter tych pojazdów w sytuacji stosowania w nich „oprogramowania optymalizującego” emisję tlenków azotu (NO_x), które aktywuje się w cyklu*

testowym stosowanym w procesie homologacji typu WE, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 3, z późn. zm.) oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów **i stwierdza zaniechanie jej stosowania z dniem 18 września 2015 r.;**

- b) rozpowszechnianie w materiałach reklamowych (tj. katalogach) informacji wskazujących na spełnianie przez te pojazdy wymogów w zakresie emisji tlenków azotu (NO_x) wskazanych w normie Euro 5 określonej w rozporządzeniu (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz. Urz. UE L 171/1 z 29.6.2007) w sytuacji stosowania „oprogramowania optymalizującego” emisję tlenków azotu (NO_x), które aktywuje się w cyklu testowym stosowanym w procesie homologacji typu WE, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 3, z późn. zm.) oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów **i stwierdza zaniechanie jej stosowania z dniem 18 września 2015 r.;**
- c) rozpowszechnianie w treści wyciągów ze świadectw homologacji (przed 22 czerwca 2013 r.) oraz w treści świadectw zgodności WE (od 22 czerwca 2013 r.) informacji na temat parametrów dotyczących poziomu tlenków azotu (NO_x) emitowanych przez te pojazdy w sytuacji stosowania w tych pojazdach „oprogramowania optymalizującego” emisję tlenków azotu (NO_x), które aktywuje się w cyklu testowym stosowanym w procesie homologacji typu WE, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 3, z późn. zm.) oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów **i stwierdza zaniechanie jej stosowania z dniem 18 września 2015 r.**

- pkt V. **Na podstawie art. 26 ust. 3 w związku z art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 184, z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na Volkswagen Group Polska sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu obowiązek publikacji, na koszt Volkswagen Group Polska sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu całości niniejszej decyzji wraz z decyzją zmieniającą (z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa lub innych informacji prawnie chronionych, w tym danych osobowych) - w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji zmieniającej o treści, której sentencja będzie zgodna z ugodą - na stronie internetowej Volkswagen Group Polska sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu (obecnie jest to strona www.volkswagen.pl), przy czym treść decyzji powinna być dostępna za pomocą hipertączy (linku) widocznego w górnej części strony głównej ww. strony, a tekst hipertączy powinien wyglądać**

następująco: napis „DECYZJA UOKiK - Pojazdy koncernu Volkswagen wyposażone w silnik o zapłonie samoczynnym typu EA 189” (w kolorze czerwonym, czcionką Times New Roman, wielkości co najmniej 13 pkt) oraz utrzymania ich na przedmiotowej stronie internetowej przez okres 2 miesięcy, przy czym powyższy obowiązek powinien być zrealizowany z zastosowaniem następujących zasad:

- w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorcy, jego przekształcenia lub przejścia praw i obowiązków na inny podmiot pod jakimkolwiek tytułem, powyższe obowiązki publikacyjne powinny być zrealizowane odpowiednio przez lub za pośrednictwem danego przedsiębiorcy lub jego następcy prawnego, ze wskazaniem nazw dawnej i nowej;
 - w przypadku zmiany adresu strony internetowej Volkswagen Group Polska sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu (obecnie jest to strona www.volkswagen.pl) należy niniejsze rozstrzygnięcie zastosować odpowiednio do strony internetowej Volkswagen Group Polska sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu funkcjonującej w dacie doręczenia decyzji zmieniającej;
 - w razie zmiany treści sentencji decyzji lub jej uzasadnienia przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub sąd powszechny, w zakresie podlegającym obowiązkowi publikacji, należy obowiązek ten wykonać w stosunku do zmienionej treści decyzji.
- pkt VI. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 184, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 263 § 1, art. 263 § 2 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 23, z późn. zm.) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 184, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obciąża Volkswagen Group Polska sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu kosztami postępowania opisanego w punktach I-II sentencji niniejszej decyzji w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w kwocie 29 641,47 zł (słownie: dwadzieścia dziewięć tysięcy sześćset czterdzieści jeden złotych czterdzieści siedem groszy) i zobowiązuje Volkswagen Group Polska sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu do zwrotu tych kosztów Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji zmieniającej o treści, której sentencja będzie zgodna z ugodą.

2. uchyła się w całości pkt III ppkt 1-3 oraz pkt IV ww. decyzji.

Bez zmian pozostają pkt II oraz pkt III ppkt 4 decyzji nr DOZIK-2/2020 z dnia 14 stycznia 2020 r.

UZASADNIENIE

W dniu 14 stycznia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes Urzędu”, „Prezes UOKiK”) wydał wobec Volkswagen Group Polska sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu (dalej jako: „Spółka”, „Przedsiębiorca” lub „Volkswagen Group Polska”) decyzję nr DOZIK-2/2020 (dalej również jako: „Decyzja”). W Decyzji na podstawie art. 27 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 184, z późn. zm., dalej również uokik), Prezes Urzędu uznał (w punkcie I lit. a-c oraz w punkcie II sentencji Decyzji) za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów działania Spółki polegające na:

- I. wprowadzaniu konsumentów w błąd co do cech pojazdów wyposażonych w silniki o zapłonie samoczynnym typu EA 189 z „oprogramowaniem optymalizującym” emisję tlenków azotu (NO_x) poprzez:
 - a) rozpowszechnianie w materiałach reklamowych (tj.: spotach reklamowych, reklamach prasowych, katalogach i folderach) oraz w serwisach internetowych marek Volkswagen, SEAT, Skoda i Audi (www.volkswagen.pl, www.seat-auto.pl, www.skoda-auto.pl, www.audi.pl) informacji wskazujących na ekologiczny charakter tych pojazdów w sytuacji stosowania w nich „oprogramowania optymalizującego” emisję tlenków azotu (NO_x), które aktywuje się w cyklu testowym stosowanym w procesie homologacji typu WE, a w warunkach drogowych pojazdy te emitują ilości tlenków azotu (NO_x) przekraczające limity wskazane w normie Euro 5, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (tekst. jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 3, z późn. zm., dalej jako „upnpr”) oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 15 stycznia 2016 r.;
 - b) rozpowszechnianie w materiałach reklamowych (tj. katalogach) informacji wskazujących na spełnianie przez te pojazdy wymogów w zakresie emisji tlenków azotu (NO_x) wskazanych w normie Euro 5 określonej w rozporządzeniu (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz. Urz. UE L 171/1 z 29.6.2007) w sytuacji stosowania „oprogramowania optymalizującego” emisję tlenków azotu (NO_x), które aktywuje się w cyklu testowym stosowanym w procesie homologacji typu WE, a w warunkach drogowych pojazdy te emitują ilości tlenków azotu (NO_x) przekraczające limity wskazane w normie Euro 5, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 4 ust. 2 upnpr oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 15 stycznia 2016 r.;
 - c) rozpowszechnianie w treści wyciągów ze świadectw homologacji (przed 22 czerwca 2013 r.) oraz w treści świadectw zgodności WE (od 22 czerwca 2013 r.) informacji na temat parametrów dotyczących poziomu tlenków azotu (NO_x) emitowanych przez te pojazdy w sytuacji stosowania w tych pojazdach „oprogramowania optymalizującego” emisję tlenków azotu (NO_x), które aktywuje się w cyklu testowym stosowanym w procesie homologacji typu WE, a w warunkach drogowych pojazdy te emitują ilości tlenków azotu (NO_x) przekraczające limity określone w normie Euro 5, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 w

zw. z art. 5 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 4 ust. 2 upnpr oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 15 stycznia 2016 r.;

- II. kierowaniu do przedsiębiorców sprzedających konsumentom pojazdy marek Volkswagen, Skoda, Audi i SEAT komunikatów i wytycznych, mogących wpłynąć na ich decyzję co do sposobu rozpatrywania przez nich reklamacji składanych przez konsumentów z tytułu rękojmi albo niezgodności towaru z umową, dotyczących wady związanej z problemem emisji spalin wynikającym z zainstalowanego w pojazdach marek Volkswagen, Skoda, Audi i SEAT wyposażonych w silniki o zapłonie samoczynnym typu EA 189 „oprogramowania optymalizującego” emisję tlenków azotu (NO_x), co jest sprzeczne z dobrymi obyczajami rozumianymi jako nieingerowanie przez poprzedniego sprzedawcę, do którego sprzedawca miałby prawo kierować na podstawie 576¹ § 1 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 380 z późn. zm.) albo na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2002 r., Nr 141, poz. 1176 z późn. zm.) roszczenia wynikające z poniesionych kosztów w wyniku wykonania przez konsumenta uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy albo niezgodności towaru z umową, w proces rozpatrywania przez sprzedawcę reklamacji składanej przez konsumenta z tytułu rękojmi za wady rzeczy albo niezgodności towaru z umową, poprzez sugerowanie stosowania rozwiązań polegających na automatycznym uznawaniu reklamacji za nieuzasadnione przy wystąpieniu niezgodności towaru z umową, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 4 ust. 1 upnpr oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 11 lutego 2016 r.

W punkcie III sentencji Decyzji Prezes Urzędu nałożył na Volkswagen Group Polska karę pieniężną w wysokości:

1. 15 618 210 zł - z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 uokik w zakresie opisanym w punkcie I lit. a sentencji Decyzji;
2. 15 618 210 zł - z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 uokik w zakresie opisanym w punkcie I lit. b sentencji Decyzji;
3. 15 618 210 zł - z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 uokik w zakresie opisanym w punkcie I lit. c sentencji Decyzji;
4. 73 752 658 zł - z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 uokik w zakresie opisanym w punkcie II sentencji Decyzji.

W punkcie IV sentencji Decyzji Prezes Urzędu nałożył na Volkswagen Group Polska środek usunięcia trwających skutków praktyk stwierdzonych w punktach I-II Decyzji w postaci obowiązku skierowania listem poleconym - w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się decyzji - do wszystkich konsumentów, którzy zakupili na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od autoryzowanych dealerów dystrybuowane przez Spółkę i jej poprzedników prawnych pojazdy marki: Volkswagen, SEAT, Skoda lub Audi wyposażone w silniki o zapłonie samoczynnym typu EA 189 EU 5 w sposób czytelny i zrozumiały pisemnej informacji o stwierdzonych w Decyzji praktykach naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W punkcie V sentencji Decyzji Prezes Urzędu nałożył obowiązek publikacji na koszt Volkswagen Group Polska całości Decyzji (z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa lub innych informacji prawnie chronionych, w tym danych

osobowych) - w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się Decyzji - na stronie internetowej Spółki (w dniu wydania Decyzji była to strona www.vw-group.pl) oraz stronach internetowych marek Volkswagen, SEAT, Skoda i Audi (w dniu wydania Decyzji były to strony: www.volkswagen.pl, www.vwuzytkowe.pl, www.seat-auto.pl, www.skoda-auto.pl, www.audi.pl), przy czym treść Decyzji powinna być dostępna za pomocą hiperłącza (linku) widocznego w górnej części strony głównej ww. stron i każdej z podstron, a tekst hiperłącza powinien wyglądać następująco: napis „DECYZJA UOKiK - Pojazdy koncernu Volkswagen wyposażone w silnik o zapłonie samoczynnym typu EA 189” (w kolorze czerwonym, czcionką Times New Roman, wielkości co najmniej 13 pkt) oraz utrzymania jej na przedmiotowych stronach internetowych przez okres 6 miesięcy.

W punkcie VI sentencji Decyzji Prezes Urzędu obciążył Volkswagen Group Polska kosztami postępowania administracyjnego w kwocie 29 641,47 zł oraz zobowiązał Spółkę do zwrotu tych kosztów Prezesowi Urzędu w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się Decyzji.

Postępowanie sądowe i treść ugody

Od Decyzji Spółka złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej również: Sąd lub SOKiK), zaskarżając ją w całości.

Na etapie postępowania sądowego SOKiK zobowiązał strony do podjęcia rozmów ugodowych. Uprawnienie do zawarcia ugody w sprawie odwołania do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wynika z art. 479^{30a} § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem w sprawach, o których mowa w art. 479²⁸ § 1 pkt 1 k.p.c., czyli w sprawach odwołań od decyzji Prezesa Urzędu, strony mogą zawrzeć ugodę w przedmiocie przyjęcia ustaleń co do sposobu jej załatwienia. Na skutek ww. zobowiązania Sądu, Spółka przedstawiła Prezesowi Urzędu propozycję ugody. Mając na uwadze dotychczasowy przebieg postępowania sądowego, w szczególności zadawane przez Sąd na podstawie art. 212 § 1 k.p.c. pytania, strony postępowania podjęły negocjacje w celu uzgodnienia warunków ugody. W trakcie rozmów strony poczyniły ustalenia, które pozwoliły na zawarcie w dniu 24 lipca 2025 r. - w trybie art. 479^{30a} i następnego k.p.c. - ugody w sprawie odwołania od decyzji Prezesa Urzędu nr DOZIK- 2/2020 z dnia 14 stycznia 2020 r.

W ww. ugodzie strony zgodnie oświadczyły, że pkt II oraz pkt III ppkt 4 Decyzji pozostają bez zmian, pkt III ppkt 1-3 oraz pkt IV Decyzji zostają uchylone, natomiast pkt I lit. a-c, pkt V oraz pkt VI Decyzji zostają zmienione zgodnie z treścią zawartej ugody.

Odnosząc się do treści przedmiotowej ugody należy wskazać, że częściowa zmiana opisu praktyk z pkt. I lit. a-c Decyzji polegająca na usunięciu fragmentu „a w warunkach drogowych pojazdy te emitują ilości tlenków azotu (NO_x) przekraczające limity wskazane w normie Euro 5” związana jest ze stanowiskiem wyrażonym przez SOKiK w toku postępowania sądowego. Sąd ten w trybie art. 156¹ k.p.c. poinformował strony, że zdaniem Sądu „przepisy rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, określające normę Euro 5, nie ustanawiają limitów emisji tlenków azotu emitowanych przez pojazdy w warunkach drogowych” oraz że w „rezultacie ocena czy zarzucana Powodowi praktyka z pkt. I decyzji miała miejsce, czy też nie, powinna nastąpić po wyeliminowaniu z opisu tej praktyki zwrotu „a w warunkach drogowych pojazdy te emitują ilości tlenków azotu (NO_x) przekraczające limity wskazane w normie Euro 5”.

Częściowa zmiana opisu praktyk z pkt. I Decyzji, przewidziana w ugodzie, nie zmienia faktu, że Spółka stosowała praktyki polegające na wprowadzaniu konsumentów w błąd co do spełniania normy Euro 5, wymogów w zakresie emisji tlenków azotu (NO_x) oraz ekologiczności pojazdów wyposażonych w silnik o zapłonie samoczynnym typu EA 189 z „oprogramowaniem optymalizującym”, w sytuacji stosowania „oprogramowania optymalizującego” emisję tlenków azotu (NO_x), które aktywuje się w cyklu testowym stosowanym w procesie homologacji typu WE.

Data zaniechania praktyk określona w pkt. I Decyzji była sporna między stronami, a ponowna weryfikacja stanu faktycznego pozwoliła na uznanie, że do ich zaniechania doszło z dniem 18 września 2015 r.

W zakresie zawartego w ugodzie zgodnego oświadczenia stron co do uchylenia pkt III ppkt 1-3 Decyzji należy wskazać przede wszystkim, że w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dopuszczalne jest stwierdzenie przez Prezesa UOKiK, że przedsiębiorca dopuścił się praktyki, naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, nie nakładając jednocześnie za to kary pieniężnej przewidzianej w art. 106 ust. 1 uokik. Przepis art. 106 ust. 1 uokik stanowi, że Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną jeżeli przedsiębiorca dopuścił się określonego zachowania, choćby nieumyślnie. Z treści tego przepisu wynika zatem, że do nałożenia kary na przedsiębiorcę za naruszenie zbiorowych interesów konsumentów konieczne jest wykazanie choćby nieumyślności jego działania. Przy ocenie nieumyślności działania należy rozważyć czy przedsiębiorca swoim zachowaniem naruszył reguły ostrożności. Jednocześnie z orzecznictwa sądów wynika, że jeżeli przedsiębiorca działał w oparciu o wcześniejsze zapewnienia organu administracji co do zgodności z prawem tego działania to nałożenie na niego kary za takie zachowanie godziłoby w zasadę pewności prawa oraz zasadę zaufania do państwa.

Pojazdy wyposażone w silnik diesla typu EA 189 EU 5 z „oprogramowaniem optymalizującym” emisję tlenków azotu (NO_x) zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Unii Europejskiej po otrzymaniu świadectw homologacji typu wydanych przez organy właściwe do spraw homologacji Państw Członkowskich. Świadectwa homologacji typu ww. pojazdów stanowią dokument urzędowy uzyskany przez producentów oraz potwierdzają spełnianie określonych wymagań technicznych dla danej kategorii pojazdu, a Spółka nie brała udziału w procedurze ich uzyskania. Tym samym Volkswagen Group Polska rozpowszechniała nieprawdziwe informacje o spełnianiu normy Euro 5, parametrach dotyczących poziomu emisji NO_x oraz ekologiczności pojazdów wyposażonych w silnik o zapłonie samoczynnym typu EA 189 z „oprogramowaniem optymalizującym”, które to informacje wcześniej zostały potwierdzone przez właściwe organy homologacyjne dokumentami urzędowymi (tj. świadectwami homologacji typu). W sprawie brak było również dowodów na to, że Spółka wiedziała, że dokumenty te zostały uzyskane na skutek manipulacji. Dodatkowo należy podkreślić, że praktyki z pkt I Decyzji trwały już od 2008 r., kiedy to importerami poszczególnych marek były niezależne od koncernu Volkswagen podmioty.

Mając zatem na uwadze występujące w niniejszej sprawie okoliczności faktyczne należy stwierdzić, że Spółka nie kwestionując prawdziwości informacji zawartych w świadectwach homologacji, nie naruszyła reguł ostrożności. Z uwagi na powyższe strony zawarły w ugodzie zgodne oświadczenie co do uchylenia pkt III ppkt 1-3 Decyzji nakładającego na Spółkę kary pieniężne za naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 uokik w zakresie opisanym w punkcie I lit. a-c sentencji Decyzji, utrzymując jednocześnie

rozstrzygnięcie w zakresie uznania ww. praktyk za naruszające zbiorowe interesy konsumentów.

Strony postanowiły również zgodnie o uchyleniu pkt IV Decyzji nakładającego na Spółkę obowiązek skierowania listem poleconym do wszystkich konsumentów, którzy zakupili na terytorium Polski od autoryzowanych dealerów dystrybuowane przez Spółkę pojazdy objęte postępowaniem pisemnej informacji o stwierdzonych w Decyzji praktykach. Biorąc pod uwagę długi czas, jaki upłynął od stwierdzonych naruszeń oraz prawdopodobieństwo, że znaczna część samochodów, których dotyczyło naruszenie, była przedmiotem dalszego obrotu (tj. zmieniła właściciela), utrzymanie obowiązku informacyjnego w formie wysyłki listów poleconych do pierwotnych właścicieli jawi się jako rozwiązanie nieefektywne i nieadekwatne do okoliczności i obecnego stanu sprawy.

Jednocześnie utrzymany w ugodzie obowiązek z pkt V Decyzji dotyczący publikacji całości Decyzji przez Spółkę na jej stronie internetowej, spełnia ten sam cel, co przewidziany pierwotnie w Decyzji obowiązek wysyłki listami poleconymi informacji o stwierdzonych praktykach. Już umieszczenie Decyzji na stronie internetowej Volkswagen Group Polska umożliwi powzięcie wszystkim zainteresowanym informacji na temat naruszeń, których dopuściła się Spółka. Wobec tego usunięcie obowiązku wysyłki przez Spółkę listów poleconych z informacją o stwierdzonych w Decyzji praktykach w istocie nie wpłynie negatywnie na proces rozpowszechniania informacji o naruszeniach Spółki, stwierdzonych przez Prezesa UOKiK, w tym zakomunikowania jej zainteresowanym osobom, które nabyły pojazdy od autoryzowanych dealerów.

W kontekście skrócenia okresu publikacji Decyzji z 6 do 2 miesięcy i ograniczenia miejsca publikacji do strony www.volkswagen.pl, przy utrzymaniu obowiązku publikacji Decyzji jako takiego, należy wskazać, że - biorąc pod uwagę powyższe okoliczności - zarówno okres jak i forma publikacji są wystarczające do realizacji celu tego środka. Dodatkowo należy zaznaczyć, że zarówno Decyzja pierwotna jak i ta, w brzmieniu nadanym ugodą będą również dostępne dla konsumentów na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Jednocześnie w związku z obowiązkiem wydania przez Prezesa Urzędu niniejszej decyzji zmieniającej (zob. śródtytuł poniżej) strony zgodnie ustaliły, że zobowiązanie i warunki z pkt. V Decyzji dotyczące publikacji Decyzji na stronie internetowej Spółki obejmą również decyzję zmieniającą.

Zgodnie z zawartą ugodą w pozostałym zakresie Decyzja nie ulegnie zmianie tj. Decyzja stwierdza, że Spółka dopuściła się praktyki, o której mowa w pkt. II Decyzji, za co nałożono na nią karę w wysokości 73 752 658 zł (pkt III ppkt 4 Decyzji). Utrzymany został również obowiązek zwrotu przez Spółkę kosztów postępowania administracyjnego w wysokości 29 641,47 zł. W ugodzie ustalono natomiast, że zarówno kara pieniężna jak i koszty postępowania zostaną uiszczone w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji zmieniającej o treści, której sentencja będzie zgodna z zawartą ugodą.

Zatwierdzenie ugody przez SOKiK i wydanie decyzji zmieniającej

W myśl art. 479^{30c} § 1 k.p.c. jeżeli zawarto ugodę w sprawie odwołania do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów strona niezwłocznie przekazuje ją do tego Sądu, który niezwłocznie przeprowadza postępowanie w przedmiocie jej zatwierdzenia. SOKiK odmawia zatwierdzenia ugody w sprawie odwołania do Sądu, w całości albo w części, jeżeli jest ona sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do

obejścia prawa, a także gdy jest niezrozumiała lub zawiera sprzeczności (art. 479^{30c} § 3 k.p.c.). W toku postępowania sądowego strony przekazały ugodę, o której mowa powyżej do SOKiK, a następnie postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2025 r. w sprawie o sygn. akt: XVII AmA 41/20 Sąd zatwierdził ugodę zawartą pomiędzy Prezesem Urzędu a Volkswagen Group Polska i umorzył postępowanie. Tym samym zatwierdzając przedmiotową ugodę Sąd potwierdził, że jest ona zrozumiała, nie zawiera sprzeczności oraz jest zgodna z prawem i z zasadami współżycia społecznego, a także nie zmierza do obejścia prawa. Ponadto należy podkreślić, że ww. ugoda może zostać wykonana, a jej zawarcie przyspieszy zakończenie postępowania i pozwoli na osiągnięcie jego celów przede wszystkim w zakresie ochrony interesów konsumentów. Strony nie wniosły zażalenia na postanowienie z dnia 6 sierpnia 2025 r., które z dniem 20 sierpnia 2025 r. stało się prawomocne.

Zgodnie z art. 479^{30c} § 2 k.p.c. na podstawie zatwierdzonej ugody Prezes Urzędu uchyła lub zmienia zaskarżoną decyzję albo wykonuje lub podejmuje inną czynność stosownie do okoliczności sprawy w zakresie swojej właściwości i kompetencji. Ugoda zawarta w dniu 24 lipca 2025 r. pomiędzy Prezesem Urzędu a Volkswagen Group Polska dotyczyła całości decyzji nr DOZIK-2/2020 z dnia 14 stycznia 2020 r. W związku z tym - w celu realizacji zatwierdzonej przez Sąd ugody - konieczne stało się wydanie niniejszej decyzji zmieniającej.

Do decyzji Prezesa Urzędu lub do innej czynności stosownej do okoliczności sprawy w zakresie, w jakim stanowi ona realizację zatwierdzonej ugody w sprawie odwołania do Sądu, stosuje się odpowiednio przepisy o prawomocnej decyzji (art. 479^{30c} § 4 k.p.c.). Tym samym od takiej decyzji nie przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów*

Wiceprezes
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów

Daniel Mańkowski